

Etusivu>Perhe- ja perintöoikeudelliset asiat>Varallisuussuhteet avioliitossa ja rekisteröidyssä parisuhteessa>Aviovarallisuussuhteet

Slovenia

1 Onko tässä jäsenvaltiossa lakiin perustuva aviovarallisuusjärjestelmä? Mitä siinä säädetään?

On.

Aviovarallisuussuhteista säädetään Slovenian perhelaissa (*Družinski zakonik*, DZ).

Aviopuolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan laissa säädettyä aviovarallisuusjärjestelmää, elleivät puoliset ole tehneet sopimusta aviovarallisuussuhteidensa järjestämisestä. Jos tällainen sopimus on tehty, heidän varallisuussuhteensa määräytyvät sen perusteella.

Laissa säädetty aviovarallisuusjärjestelmä perustuu aviopuolisoiden yhteisen omaisuuden yhteisyyteen ja kummankin puolison henkilökohtaisen omaisuuden erillisyyteen.

2 Miten puoliset voivat järjestää aviovarallisuussuhteensa? Mitä muodollisia vaatimuksia tähän sovelletaan?

Puoliset tai tulevat puoliset voivat järjestää varallisuussuhteensa sopimuksella. Varallisuussuhteen järjestämistä koskevalla sopimuksella puoliset määräävät varallisuussuhteestaan siltä osin kuin se poikkeaa laissa säädetystä.

He voivat myös sopia yhdessä, että avioliiton aikana sovelletaan yhtä varallisuusjärjestelmää ja mahdollisen avioeron osalta toista. Aviopuolisoiden väliset sopimukset varallisuutta koskevista oikeuksista ja velvollisuuksista on tehtävä notaarin vahvistamana asiakirjana. Puolisoihin sovelletaan sovittua aviovarallisuusjärjestelmää sopimuksen tekemisestä lukien, elleivät he ole toisin sopineet. Tulevien puolisojen tekemä sopimus aviovarallisuussuhteiden järjestämisestä tulee voimaan avioliiton solmimispäivänä tai sitä seuraavana päivänä siitä riippuen, mitä tulevat puoliset ovat sopineet.

Aviovarallisuussuhteita koskeva sopimus merkitään näille sopimuksille tarkoitettuun rekisteriin (*register pogodb o ureditvi premoženjskopravnih razmerij*). Jos aviovarallisuussuhteiden järjestämisestä tehtyä sopimusta ei ole merkitty tällaisista sopimuksista pidettävään rekisteriin, suhteissa kolmansiin osapuoliin oletetaan, että aviopuolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan laissa säädettyä aviovarallisuusjärjestelmää.

Puolisoiden on ennen aviovarallisuussuhteita koskevan sopimuksen tekemistä selvítettävä toisilleen taloudellinen tilanteensa. Muussa tapauksessa sopimus on kumottavissa.

3 Onko aviovarallisuussuhteiden järjestämistä rajoitettu?

Ei ole. Puolisoiden on ennen aviovarallisuussuhteita koskevan sopimuksen tekemistä selvítettävä toisilleen taloudellinen tilanteensa. Muussa tapauksessa sopimus on kumottavissa.

4 Mitkä ovat avioeron, asumuseron tai avioliiton päättämiseksi julistamisen oikeusvaikutukset aviovarallisuussuhteisiin?

Avioliiton päättyessä puolisojen yhteinen omaisuus jaetaan.

Jos aviovarallisuussuhteiden järjestämistä koskevassa sopimuksessa, joka poikkeaa laissa säädetystä aviovarallisuusjärjestelmästä, ei määrätä, millä tavoin yhteinen omaisuus jaetaan, jakamiseen sovelletaan laissa säädetyn aviovarallisuusjärjestelmän sääntöjä, elleivät puoliset toisin sovi. Omaisuus jaetaan varallisuussuhteita koskevan sopimuksen voimaan tullessa vallinneen tilanteen perusteella.

Periaatteena on, että yhteinen omaisuus jaetaan yhtä suuriin osuuksiin, mutta puoliset voivat osoittaa, että heidän myötävaikutuksensa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen ei ole yhtäläinen. Jos ero puolisojen myötävaikutuksessa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen on merkityksellinen, sitä ei oteta huomioon.

Kun osuuksista on sovittu tai määrätty, puoliset voivat sopia omaisuuden jakamista koskevista järjestelyistä. Jakaminen on mahdollista toteuttaa myös niin, että heistä tulee yhteisomistajia osuuksiensa suhteessa.

5 Miten toisen puolison kuolema vaikuttaa aviovarallisuussuhteisiin?

Toisen puolison kuolema ei vaikuta aviovarallisuussuhteisiin.

Edesmenneen puolison omaisuuteen sovelletaan perimysmenettelyä.

6 Millä viranomaisella on toimivalta ratkaista aviovarallisuussuhteita koskeva asia?

Tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista aviovarallisuussuhteita koskevat riidat.

7 Miten aviovarallisuusjärjestelmä vaikuttaa puolison ja kolmansien osapuolten väliin oikeussuhteisiin?

Puoliset vastaavat yhdessä velvoitteista, jotka yleisten säännösten mukaan kuuluvat kummallekin puolisolle, velvoitteista, jotka johtuvat yhteisestä omaisuudesta, ja velvoitteista, jotka puoliso on ottanut vastatakseen toisen puolison tai perheen kanssa elämiseen liittyvistä tarpeista. Puoliset vastaavat näistä velvoitteista yhteisesti sekä yhteisellä omaisuudellaan että kumpikin henkilökohtaisella omaisuudellaan.

Puoliso voi vaatia toiselta puolisolta hyvitystä, jos hän on maksanut molemmille kuuluvasta velvoitteesta enemmän kuin oman osuutensa.

Puolisoiden henkilökohtaisia velvoitteita ovat ennen avioliiton solmimista syntyneet velvoitteet ja sellaiset avioliiton solmimisen jälkeen syntyneet velvoitteet, jotka eivät muodosta perhelain 82 §:n ensimmäisessä momentissa tarkoitettua puolisojen yhteistä velvoitetta.

Puoliso vastaa henkilökohtaisista velvoitteistaan henkilökohtaisella omaisuudellaan ja sillä osuudella yhteisestä omaisuudesta, joka kuuluu hänelle.

Jos aviovarallisuussuhteiden järjestämisestä tehtyä sopimusta ei ole merkitty tällaisista sopimuksista pidettävään rekisteriin, suhteissa kolmansiin osapuoliin oletetaan, että aviopuolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan laissa säädettyä aviovarallisuusjärjestelmää.

8 Lyhyt kuvaus aviovarallisuuden jakautumisesta, mukaan lukien ositus, jako ja myynti, tässä jäsenvaltiossa.

Yhteinen omaisuus jaetaan avioliiton päättyessä. Avioliiton aikana yhteinen omaisuus voidaan jakaa yhteisellä sopimuksella tai toisen puolison pyynnöstä.

Edellä tarkoitettuun sopimukseen kuuluu myös sopiminen yhteisen omaisuuden laajuudesta. Jos aviovarallisuussuhteiden järjestämistä koskevassa sopimuksessa, joka poikkeaa laissa säädetystä aviovarallisuusjärjestelmästä, ei määrätä, millä tavoin yhteinen omaisuus jaetaan, jakamiseen sovelletaan laissa säädetyn aviovarallisuusjärjestelmän sääntöjä, elleivät puoliset toisin sovi. Omaisuus jaetaan varallisuussuhteita koskevan sopimuksen voimaan tullessa vallinneen tilanteen perusteella.

Ennen kuin kummankin puolison osuus yhteisestä omaisuudesta määritetään, todetaan mitkä ovat heidän velkansa ja saatavansa yhteiseen omaisuuteen liittyen.

Puoliset voivat sopia, kuinka suuri osuus kummallakin on yhteisestä omaisuudesta, tai sen ratkaisee tuomioistuin, jos jompikumpi sitä pyytää.

Periaatteena on, että yhteinen omaisuus jaetaan yhtä suuriin osuuksiin, mutta puoliset voivat osoittaa, että heidän myötävaikutuksensa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen ei ole yhtäläinen. Jos ero puolisojen myötävaikutuksessa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen on merkityksellinen, sitä ei oteta huomioon.

Ratkaistessaan, kuinka suuren osuuden kumpikin puoliso saa yhteisestä omaisuudesta, tuomioistuimien ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat, kuten kummankin puolison tulot, puolison toiselle puolisolalle antaman avun, lasten hoidon ja kasvatuksen, kotitöiden tekemisen, kodista ja perheestä huolehtimisen, omaisuuden ylläpitämisen sekä muun toiminnan ja yhteistyön yhteisen omaisuuden hallinnoinnissa, säilyttämisessä ja kasvattamisessa. Kun osuuksista on sovittu tai määrätty, puoliset voivat sopia omaisuuden jakamista koskevista järjestelyistä. Jakaminen on mahdollista toteuttaa myös niin, että heistä tulee yhteisomistajia osuuksiensa suhteessa.

Jos omaisuuden jakamisesta ei päästä sopimukseen, tuomioistuin jakaa omaisuuden yhteisen omaisuuden jakamista koskevien sääntöjen mukaisesti.

Kun puolisoitten yhteistä omaisuutta jaetaan, esineet, joita toinen heistä käyttää ammattinsa tai muun toimintansa harjoittamiseen tai tulojen hankkimiseen, voidaan hänen pyynnöstään lukea hänen osuuteensa.

Sama koskee esineitä, jotka on varattu yksinomaan toisen puolison henkilökohtaiseen käyttöön mutta jotka eivät kuulu hänen henkilökohtaiseen omaisuuteensa.

9 Millä tavoin kiinteä omaisuus rekisteröidään ja mitä asiakirjoja tai tietoja siihen vaaditaan?

Kiinteistörekisterituomioistuin (*zemljiškoknjižno sodišče*) päättää rekisteröimisestä sellaisten asiakirjojen perusteella, jotka osoittavat rekisteröinnin kohteena olevan oikeuden saamisen oikeudellisen perustan ja täyttävät muut laissa säädetyt edellytykset.

Nämä asiakirjat on lueteltu kiinteistörekisterilain (ZZK-1) 40 §:ssä.

Päivitetty viimeksi: 09/11/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa.

Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.